

Úvodem	9
K východisku a metodě	11
I. Tváří v tvář procesu autonomizace přírody	23
1. Novověk jako možnost předchozí epochy	25
1.1 Přes kritické myšlení ke zkoumání přírody	27
1.2 Mikuláš Kusánský – koncept holistického rozlišování	31
Resumé	37
2. K parametrům raně novověké přírodní vědy	39
2.1 Kepler a Galilei: tematické spříznění	42
2.2 Galileo Galilei: předehra k vědosloví	55
Resumé	64
II. Stvořenostní myšlení	65
3. Směrem k <i>theologia naturalis</i>	67
3.1 Eroze jednotícího myšlení	68
3.2 Zesvětšťování obrazu světa	79
3.3 Naturalizace stvoření	88

4. Pod nárokem metafyzické racionality	99
5. Téma přírody a tridentský koncil	115
6. Alternativa fyzikoteologie	126
Resumé	127
III. Na pomezí fyzikoteologické syntézy	131
7. Fyzikoteologie raného novověku: kontext, pojem, charakteristika	133
8. Různorodost autorských přístupů	145
8.1 Gerhard Mercator: kosmografie stvoření	145
8.2 Robert Bellarmin: víra jako vědění jisté	156
8.3 Leonardus Lessius: Stvořitel jako rozumový fakt	173
8.4 Johann Arndt: příroda myšlená ze vztahu k Bohu	186
8.5 Samuel Fabricius: teorie veškerenstva	203
8.6 Jan Swammerdam: přírodověda jako náboženská vášeň	216
Resumé	231
Závěr	237
Summary	247
Bibliografie	249
Jmenný rejstřík	267
Věcný rejstřík	271